

Nacional

COVID-19

Transmissió
2,40

Dada anterior: 2,86

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagis
6.157

Dada anterior: 8.402

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagis/dia

Llits d'UCI
160

Dada anterior: 157

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

#CATALUNYALLIBERTAT

El dilema de refer la sedició

VOT • L'independentisme dirimeix si s'implica a reformar el Codi Penal pel dubte de si beneficia l'exili i pel risc de legitimar una futura repressió amb el vot al Congrés **FI** • ERC, Junts, el PDeCAT i la CUP insten Llop a derogar "delictes del segle XIX"

David Portabella
MADRID

L'experiència del 1995 convida a la malafiança. El Codi Penal franquista del 1973 –amb pedaços del 1983 i el 1989– estava en vigor i les Corts en negociaven la reforma, i Diego López Garrido (IU) debatia amb CiU, ERC i Emilio Olabarria (PNB) el risc de no delimitar bé el delictes de rebel·lió. "Alçament ja indica violència, però per si de cas hi afegim: «*Quien se alzare violenta y públicamente*» i tothom hi va estar d'acord, inclòs el PP, i així es va votar", a nota López Garrido. La cautela no va impedir que el 2017 el fiscal José Manuel Maza veiés una rebel·lió en l'1-O i que l'etiqueta de "terroristes" o "rebels" fos el subterfugi que Pablo Llarena va trobar a l'article 384 bis de la Lecrim (lleï d'enjudiciament criminal) per suspendre diputats. Després d'un any de cants de sirena de Juan Carlos Campo sobre la reforma de la sedició al Codi Penal, amb l'arribada de Pilar Llop a Justícia l'independentisme viu el dilema de si s'implica en la reforma per ajudar l'exili, però amb el risc de legitimar la futura repressió a qui ho torni a fer.

Les frases

“Millorar les coses i derogar? Sí. Participar en la condemna a la futura generació independentista? No”

Gabriel Rufián
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

“Conformar-te que et castiguen menys anys és el marc mental de colònia i colonitzador. La sedició es deroga”

Miriam Nogueras
PORTAVEU DE JUNTS AL CONGRÉS

“No podem posar-los fàcil, al PSOE i Podem, l'excusa de dir que si no es fa és culpa dels independentistes”

Ferran Bel
PORTAVEU DEL PDECAT AL CONGRÉS

“Reformar és allargar el delictes del segle XIX contra el dissident. Cal derogar-lo, no hi és als codis penals de la UE”

Mireia Vehí
PORTAVEU DE LA CUP AL CONGRÉS

El defenestrat Campo ha protagonitzat la proesa de violar els calendaris que ell mateix s'imposava i totes les dates –el desembre del 2020, més tard el primer semestre del 2021–

han expirat fins a caure ara en una vaga promesa pel pròxim curs a partir del setembre que ha heretat la flamant ministra de Justícia, Pilar Llop. Abans de ser destituït i davant la pressa dictada per Jaume Asens (Podem), Campo insinuava que, si no hi ha un entusiasme públic de l'independentisme i es manté la seva indecisió, la reforma es congelarà *sine die* perquè no la pactarà amb el PP. En l'últim ple al Congrés, el 30 de juny, el president, Pedro Sánchez, ho deixava clar: “La nostra voluntat persisteix, ho volem fer, però no veig que hi hagi una majoria parlamentària.”

“Derogar i no reformar”

Davant la inversió de la culpa que fa Sánchez, el portaveu d'ERC al Congrés, Gabriel Rufián, adverteix que “no hi ha cap indecisió”. “És el govern espanyol el que fa mesos i fins i tot anys que diu que reformarà el Codi Penal, i no ho fa. Sempre hem dit que el delictes de sedició no s'hauria de reformar, s'hauria de derogar”, assegura Rufián. “I si parlem de canviar el Codi Penal parlem de tot el Codi Penal. Exemple? La llei mordassa. Davant d'això el govern espanyol sem-

Bel, Nogueras, Vehí i Rufián, amb altres diputats, i Mauri (Òmnium) portant les firmes de la llei d'amnistia al Congrés ■ ACN

pre calla, així que potser la indecisió és seva”, rebla.

La portaveu de Junts per Catalunya al Congrés, Mireia Vehí, recorda que respon a preguntes de la sedició des de fa un any i mig. “I no he vist ni proposta escrita ni un sol esborrany, i sí focs artificials de Podem”, lamenta. “Si depèn dels vots independentistes o no, aquest no hauria de ser el marc mental del govern espanyol: la sedició és un delictes que a la majoria de països democràtics no existeix i s'ha de derogar per arcaic i retrògrad”, alerta Nogueras.

Excuses a PSOE i Podem

El més disposat a explorar la modernització del Codi Penal del 1995 és el portaveu del PDeCAT, Ferran Bel, fins i tot si és per restar-li coartades al govern de coalició. “No s'hi ha de renunciar i no els hem de posar fàcil, al PSOE i a Podem, l'excusa de dir que si això no es fa és culpa dels independentistes. Estem

per la reforma, una altra cosa és que el govern ho vulgui utilitzar com a excusa i que alguns partits independentistes també ho facin posant-se *estupendos*”, aventura Bel.

Tot i reivindicar-se com “els més aliens a la cuina de palau”, la portaveu de la CUP, Mireia Vehí, hi està atenta: “Qualsevol proposta garantista i que aportis drets sempre la votem; al govern li hem votat molts decrets progressistes.” Però Vehí refusa reformar la sedició per “allargar un tipus anacrònic del segle XIX que persegueix la dissidència”. “Cal derogar-la, la majoria de codis penals europeus no la tenen”, avisa.

Refer el delictes pot afavorir Carles Puigdemont, Marta Rovira i la resta d'exiliats? “És una pregunta jurídicament difícil de respondre perquè fa molt de temps que una cosa és la justícia i l'altra, els jutges espanyols”, raona Rufián. Per Nogueras, “confor-

mar-te que et castiguen menys anys és el marc mental de la colònia sotmesa al colonitzador” i “els exiliats són els que més hi tenen a dir”. “I dubto que firmin un paper acceptant que, si et tocarien 10 anys, així te'n toquen dos”. “Quan parlem de molles és això: com un independentista ha de signar una pena d'un delictes que no reconeix perquè et castiguen menys anys?”, rebla la portaveu de Junts.

Penalitzar referèndums

Per Bel, si hi ha una escletxa –i no condicionada a penalitzar la convocatòria de referèndums ni a res– cal explorar-la per “fixar bé què s'entén per violència”. “No sé si a tots, però sí que crec que pot beneficiar alguns dels exiliats. I és adaptar el Codi Penal al segle XXI”, rebla Bel. La cupaire Vehí alerta d'un risc: “A banda que hi ha també malversació i les eurodres, un dels perills és que la sedició es vinculi a la vio-

L'APUNT

Taules amb trampa

Òscar Palau

Insisteixen Sánchez i Illa en una taula de partits a Catalunya. Una petició a simple vista difícil de rebutjar per un govern i sobretot per un president, Pere Aragonès, que sempre han posat el diàleg al davant. És clar que aquest cop fan bé de no acceptar, perquè la maniobra té trampa. D'entrada, perquè només vol diluir i minimitzar claims transversals al país des de fa anys com són l'am-

nistia i l'autodeterminació, que guanyen totes les eleccions folgadoament i que han protagonitzat històriques mobilitzacions. Però és que els socialistes pretenen també ser part als dos costats de la mesa real, la que es reprèn al setembre entre governs. I tot no pot ser, perquè és evident que la posició de la banda espanyola ja serà la que defensi el PSC. Fil per randa.

Cuixart anuncia el “retrobament” d'exili i presó a Elna

■ Serà divendres vinent, amb Puigdemont i Junqueras ■ Inaugura una exposició pels 60 anys d'Òmnium Cultural

Cuixart, amb tres presidents d'Òmnium anteriors, Porta, Millàs i Torra, ahir ■ JOSEP LOSADA

lència a l'hora d'impedir una ordre judicial. Si fan això, Junqueras no hauria comès sedició, però potser podria aplicar-se sedició a la PAH en l'intent d'aturar desnonaments.”

Legitimar penes futures

El Codi Penal del 1995 es va aprovar al Congrés amb 200 vots a favor (PSOE, IU, CiU, ERC, PNB i EA), 130 abstencions (PP) i només tres vots en contra per errors, i el ministre de Justícia, Juan Alberto Belloch, ho va presentar com “un èxit del Parlament”. Tot i que ha viscut trenta modificacions, el que no vol ara l'independentisme és que un vot a favor el 2021 legítimi una futura condemna a qui ho torni a intentar. “Això és clau. La nostra responsabilitat ha de ser utilitzar la nostra força parlamentària per transformar i millorar les coses? Sí. Hem de participar en la condemna a la futura generació de líders independentistes? En absolut”,

conclou Rufián. “És que si ens posem *estupendos* i no ens hi impliquem, ens quedem amb un Codi Penal pitjor! Que un dia se'ns podrà dir que el vam votar? Sí, però per evitar un mal major. I això no vol dir votar amb una bena als ulls: cal mirar bé el text”, rebateja Bel. El portaveu del PDeCAT fins i tot agafa la calculadora: sent una llei orgànica i que necessita ma-

El Codi Penal és una llei orgànica i exigeix majoria absoluta: 176 sí

joria absoluta de 176 vots a favor, si a la coalició PSOE i Podem (155) s'hi sumen el PDeCAT (4), el PNB (6), Més País (2), Compromís (1) i Nova Canàries (1) “i rasquen algun vot més ja ho tenen” si una part de l'independentisme s'absté. “Fins i tot si algun partit independentista es vol posar de perfil podria ser viable”,

fa notar Bel sobre el paper d'ERC (13), Junts (4) o la CUP (2).

Si bé l'advocat Francesc Jufresa creu en l'indult per als exiliats –l'article 3 de la llei del 1870 permet indults per delictes polítics previs a judici–, per ERC, Junts, el PDeCAT i la CUP la solució continua sent l'amnistia.

La paradoxa és que l'únic que a la coalició té un text articulat és el soci menor, Podem, que vol incorporar un apartat segon a l'article 544 fixant-hi que “els alçats s'han de valer de l'ús d'armes o altres mitjans perillosos per posar en greu risc la vida de les persones”. La lliçó que deixa el 1995 –i això que fins i tot la RAE hi va col·laborar– invita a afinar el significat i a segellar tota escaleta per evitar causes imaginatives com ara la d'una rebel·lió avalada durant la instrucció que viola la veu de les urnes i que al final es transforma en sedició en la sentència. ■

Mayte Piulachs
BARCELONA

Òmnium Cultural va complir, just ahir 11 de juliol, 60 anys de vida i el seu president, Jordi Cuixart, va convidar els tres expresidents vius, familiars d'altres d'anteriors i membres de juntes locals a la inauguració d'una exposició sobre l'entitat i la seva lluita per defensar la llengua catalana i el país, que es podrà visitar als jardins del Palau Robert les properes dues setmanes i després serà itinerant per diverses poblacions. En l'acte, Cuixart va fer un destacat anunci: “El proper 16 de juliol a Elna, la Catalunya Nord, farem un acte de retrobament de la presó i l'exili per enfortir les arrels i tornar-ho a fer. I millor.” S'espera que l'acte esperoni a la unitat política de l'independentisme català i hi estan convidats els líders de Junts i d'ERC, l'expresident Carles Puigdemont i l'exvicepresident Oriol Junqueras.

El president d'Òmnium

va assegurar que seguiran “pressionant” els partits polítics, “els d'aquí i els d'allà”, perquè “escollin la veu de la ciutadania”. En l'acte, Cuixart va recordar els cinc empresaris “visionaris que van fundar Òmnium Cultural, el 1961”, i que “atesa la falta d'un estat propi i d'estructures d'estat, entitats com ara Òmnium fan de pal de païllar” per esperarar els polítics a defensar el país. El president va recordar que, actualment, Òmnium té 185.000 socis i més de 50 seus arreu, amb persones compromeses per les activitats del dia a dia. “Entre el 1963 i el 1967, l'entitat va ser il·legalitzada pel ministre Fraga, però mai no es va aturar i va crear una seu a París”, recordava.

Cuixart va arribar puntual a l'acte amb el seu fill petit al cotxet, i de qui anava preguntant si estava bé mentre atenia tothom. Va compartir impressions amb els tres únics antecessors vius al capdavant de l'entitat: Josep Millàs, pre-

sident d'Òmnium del 1982 al 2002, el període més llarg; Jordi Porta, del 2002 al 2010, i de qui se sosté que va ser un revulsiu per a l'entitat, i l'expresident Joaquim Torra, el 2015, quan la desapareguda Muriel Casals va fer el salt a la política. Jordi Cuixart és el desè president d'Òmnium, fins al 2022.

“Alegria” era el sentiment compartit pels expresidents d'Òmnium Millàs i Porta, ahir. Millàs recordava que van fer una revista escolar catalana i *Rialles*, un espectacle de teatre a 48 poblacions, i que van crear la Federació Lull, amb Acció Cultural del País Valencià i l'Obra Cultural Balear. Porta va destacar el “creixement extraordinari” de l'entitat, que ell va deixar amb una bona base: 22.000 socis. També va recordar que un soci va ajudar-lo a aconseguir un pis a Barcelona per canviar la seu d'Òmnium, ja que el Palau Dalmau era extraordinari però no s'hi podien fer obres. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pedra, llums i llibertat

AMUNT • La il·luminació del Pedraforca dissabte servirà de banc de proves per a l'acció conjunta de l'estiu vinent a 400 cims del Pirineu per reivindicar la independència de Catalunya i el País Basc **DALT** • Els excursionistes van estar més de tres hores a lloc per possibilitar una gigafoto nocturna **DINS** • Crònica d'una acció que va acabar bé, de matinada i amb tothom sa i estalvi

Òscar Palau
SALDES

Al Pedraforca hi pot haver sempre circumstàncies meteorològiques ben adverses, fins i tot en ple estiu. Hi poden ser un dissabte a la nit de juliol en què tot és a punt per il·luminar la icònica silueta en una espectacular acció reivindicativa –de fet, ja va passar dies enrere, en l'últim assaig, que va ser un desastre per la boira i el fred que el van desvirtuar– i també pot passar el 2 de juliol del 2022 als 400 cims del Pirineu, entre el Mediterrani i l'Atlàntic, que igualment l'ANC i Guru Eusko Dago, amb la col·laboració de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC), Òmnium i Artistes de la República, volen il·luminar com a acció simbòlica i plàstica per reclamar junts la plena sobirania dels dos països. El risc que el temps aixafi la guitarra hi serà sempre, però qui no fallarà segur són els milers de voluntaris que caldran.

És clar que també pot passar que avui dissabte hi hagi sort, faci una nit esplèndida i la prova pilot feta de manera simultània al Pedraforca i la guipuscoana Aiako Harria (penya d'Aia) resulti un deliciós poema visual, com –espòiler– acabarà sent. A Catalunya, la protagonitzen tot just una cinquantena d'excursionistes, que es repartiran en 14 grups per la mítica muntanya berguedana, però la logística –com ho va ser l'acció similar del 2019 al massís de Montserrat– s'ha preparat amb múltiples reunions i proves des de fa dies, i el detall pensat per extrapolar-se a empreses majors. Format amb membres de la FEEC i dels Agents Rurals, que cedeixen també drons per preservar la seguretat, i sempre amb el suport a punt de Bombers i Mossos, coordina l'acció un petit centre de control a Saldes batejat com a Pedra 0, presidit per un mapa dinàmic del Pedraforca que marcarà la posició de cada grup en tot moment. Allà, tots recullen el material necessari: dos farells, amb pesades bateries, i transceptors portàtils per coordinar l'encesa, comunicar incidències i seguir ascensos i descensos gràcies al GPS que incorporen. Entre cinc i sis de la tarda, quan la majoria d'inquilins habituals de la muntanya ja tornen, tiren amunt en direcció al lloc assignat, amb algun núvol encara amenaçador que s'acabarà dissipant. Mentre a baix, a Sant Ponç de Molers, unes 200 persones assisteixen a l'acte polític per anunciar la

Alguns excursionistes que Pedra 14 es va trobar en l'ascens. Al costat, vista des del cim, amb alguns farells a sota, i el centre de control ■ Ò.P.J.

Via Pirinenca del 2022 i seguir l'encesa des del privilegiat mirador de la vall, a dalt els no menys privilegiats grups han assistit a l'espantant posta de sol que ha deixat un horitzó vermellós, i ja estan en posició. Minuts abans de les deu de la nit, pels transceptors sonen *Els segadors* i s'inicia el compte enrere: deu, nou, vuit... dos, u, zero! Els 14 fanalets siluetejats de cop la muntanya, i des de dalt estant, on s'intueix en la llunyania de la vall el minúscul escenari vora una gran estelada desplegada en un camp, s'intueix igualment un

Dos escaladors perduts de Terol arriben al cim. Agraïts, en marxa, desitgen sort al clam. Coses de la muntanya

gran "oh!" d'admiració. Feina feta? Sí, però no del tot, perquè encara no és negra nit, condició bàsica perquè les imatges que es volen fer virals siguin perfectes, inclosa la gigafoto que a càmera lenta durant hora i mitja il·lustrarà el pas dinàmic de l'univers per damunt seu.

Queden almenys tres hores per davant, doncs, i tres hores de nit a la muntanya són llargues. Els Pedra 14, els que hi ha al cim del Calderer, reben la inesperada visita de dos escaladors de Terol mig perduts. Res

estrany, d'altra banda, en una de les muntanyes més concorregudes del país. Però han triat el millor dia per desorientar-se: els ofereixen aigua i aliments i, sobretot, guiatge i cobertura per baixar. I els expliquen què hi fa allà dalt tot aquella gent amb llums. Sembla que no es donin per al·ludits –ja se sap que parlar de certes coses més enllà del Cinca resulta espinós–, però minuts després s'acomiaden amb un "¡Buena suerte con el referéndum!" I és que si la muntanya eixampla els anhels de llibertat, també genera complicitats sempre. No tornen a aparèixer; bon senyal que han trobat el camí.

Entretant, la majoria aprofita per sopar. El Xavier, l'excursionista que ha carretejat diverses banderes fins al cim, fins i tot s'ha portat un fogonet per cuinar-se un entrecot! Més avall, d'altres ofereixen ratafia als fanalets veïns. La temperatura davalla i bufa alguna ràfega, així que cal abrigar-se. I arrecerar-se. Hi ha bona cobertura de mòbil, i molts aprofiten per enviar fotos als amics o fer videotrucades amb la família. Se senten vibracions en la llunyania que denoten música a la vall, però és tan poc perceptible que no es distingeix si són els acordionistes que actuen a Sant Ponç o, qui sap, si alguna *rave* en algun racó perdut. Alguns s'animen a explicar acudits pels transceptors. "Aviat baixe,

La via marca el camí. En l'acte polític a Sant Ponç de Molers, la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, va justificar l'acció i la via pirinenca del 2022, per tenir "l'atenció de la comunitat internacional" per a la causa del dret d'autodeterminació dels pobles: "És un projecte simbòlic, sí, i només amb símbols no aconseguirem la independència. Però en els moments de més dificultat, ajudem a avançar, a mantenir l'esperança i a transformar-la en bellesa." "No aconseguiran que desistim, tenim la força de la gent, disposada a seguir caminant i superar obstacles per assolir el cim", evocava el vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri.

diu que ja han portat a revelar la gigafoto", ironitza un altre. La distensió s'acaba quan Pedra 0 demana una mica de rigor per fer servir el sistema.

A quarts d'una de la matinada, el silenci dels excursionistes endormiscats s'ha fet ja tan evident com l'espai d'horitzó mantell d'estrelles i constel·lacions que els cobreix. Comença a fer mandra tornar, però se senten crits de celebració quan arriba la confirmació, cap a tres quarts, que a la una tothom pot plegar. Es fa un compte enrere per a l'apagada. Costarà, la baixada.

I costa. Les llums dels farells donen pas a les dels frontals que van muntanya avall, tartera avall, pas a pas, pedra a pedra, entre la foscor. Com a mínim no han de patir la solana, però el cansament acumulat es nota. Qui més qui menys arriba exhaust al refugi, i encara cal baixar a retornar el material a Pedra 0. Els últims a fer-ho són els de més amunt, Pedra 14, a quarts de cinc. L'acció ha estat un èxit, i tothom ha tornat sa i estalvi. La paradeta pot tancar, però els responsables pensen ja en la fita majúscula del 2022. Compten que molts aventurers del Pedraforca, que ja havien estat a Montserrat, repetiran l'any vinent allà on faci falta. No és pas rar que la passió pel territori acabi esdevenint passió pel país, i la seva llibertat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez deixa Gavà i diu que es “deixarà la pell” al ministeri

- La tinenta d'alcalde Gemma Badia n'agafa el relleu
- Arriba al ministeri havent limitat el preu del lloguer a Gavà i deixant clara la negativa a ampliar l'aeroport del Prat

Sánchez amb Badia, ahir en l'acte de renúncia a l'alcaldia de Gavà ■ ACN

Redacció
BARCELONA

Raquel Sánchez va celebrar ahir l'acte de renúncia al càrrec d'alcaldesa de Gavà i avui formalitzarà el seu nomenament com a ministra de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana arran de la remodelació del govern de Pedro Sánchez. La seva substituta serà la fins ara tinenta d'alcalde d'Espai Públic, Seguretat i Convivència, Gemma Badia. El PSC té la majoria absoluta a l'Ajuntament de Gavà.

Durant el ple de renúncia, la recent ministra va prometre ahir que es “deixaria la pell” en el seu nou càrrec. Abans, però, tot van ser paraules d'agraïment per la feina que ha pogut desenvolupar en la seva ciutat natal. “És un honor increïble treballar pel meu país, per Espanya, per Catalunya i per la meua ciutat”, va dir Sánchez en el seu discurs de comiat. La futura ministra va prometre exercir el nou càrrec amb “responsabilitat, rigor, honradesa, determinació i, sobretot, amb molta humilitat”.

La fins ara alcaldessa es va acollir al maig a la llei catalana de lloguers perquè el seu municipi fos declarat zona de mercat tensionat i limitar així les rendes de lloguer durant cinc anys, una política reguladora que el grup de Podem lluita per portar ara a la llei de l'habitatge i de la qual Sánchez serà la màxima responsable com a ministra. Un altre tema polèmic que es trobarà sobre la taula és l'ampliació de l'aeroport del Prat, que ha provocat rebuig en diversos municipis de la zona, entre els quals hi ha Gavà. Tots dos temes han creat força expectatives entre els membres dels sindicats de llogaters d'arreu del territori espanyol. ■

NOUS BITLLETS RENFE*
inspirats en tu

f t y / 912 320 320

“Al petit Marc li fa il·lusió pujar en tren. A mi, això del descompte.”

— Anna

Descobreix-los a [renfe.com](https://www.renfe.com)

Descompte del 40% per a nens sobre qualsevol preu disponible.

*només en trens Ave, Alvia, Euromed i InterCity.